

[Rahbæk Møller]

Når vi nu ved, at der om kort tid kommer en sag om Forskerparken i Roskilde, der gerne vil have amtet til at give tilskud, hvad så? Skal vi så lovgive én gang til, eller hvad er holdningen egentlig? Er det lige pludselig sådan et eller andet specielt københavneri? Det er jo ikke så tit, at Folketinget forkæler København, det skal siges, og det er da kun glædeligt, at man nu lige pludselig ønsker at tænke varmt på København. Men alligevel, min retsfølelse siger mig, at hvad der gælder i København, det må også gælde i Roskilde. Derfor vil jeg gerne spørge, om det virkelig er ministerens mening, at de muligheder, som vi nu giver København, skal de ikke have i Roskilde, eller skal vi til at lovgive hver måned? Og i så fald: Hvor bliver regelforenklingen af? Jeg troede, at regeringen gerne ville fjerne alle mulige særregler. Jeg synes, man går i den stik modsatte retning lige nu.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg kan bekræfte, at dette er en forkælelse af København, men på den måde, at København sidestilles med de frikommuner, der har fået tilladelse til at gøre det tilsvarende andre steder i landet. Dette er et specielt område, hvor vi netop har sidestillet Symbion med forskerbyer – jeg mener, at det bl.a. er i Ålborg – hvor man har haft denne tilladelse, og det vil sige, at dette er en sidestillelse af København i relation til frikommuneforsøget og ikke en åbning over for, at andre kommuner tilsvarende kan blive det. Det mener jeg hører hjemme i en diskussion om frikommunerne i det hele taget og dermed et helt andet sted end lige i forbindelse med dette konkrete projekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af næringsloven.
Af Lysholm Christensen (KRF) m.fl.
(Fremsat 18/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Baggrunden for lovforslaget fra Kristeligt Folkeparti, hvorefter det skal være forbudt at sælge stærke drikke til personer under 18 år i forretningerne, er som nævnt i bemærkningerne, at et sådant forbud forventes at medføre en begrænsning i de unges alkoholforbrug. Forbudet i forslaget gælder også f.eks. almindeligt pilsnerøl.

Alkoholproblemet blandt unge frembyder, som forslagsstillerne siger, et problem, som har vidtrækkende følger såvel menneskeligt som socialt, og jeg har derfor sympati for, at man finder en løsning på dette problem, men jeg må også indrømme, at jeg ikke mener, at det forslag, der ligger her, vil medføre den tilsigtede i øvrigt sympatiske virkning.

Et forbud af denne karakter vil efter regeringens opfattelse skabe interesse for at få fat i varer, som det er forbudt at købe. Lovforslaget ville derfor muligvis endog øge interessen hos unge for øl, vin og spiritus; man kunne tænke sig, at det ville blive en sport for unge under 18 år at skaffe sig øl og andre stærke drikke. Køb vil i øvrigt til enhver tid kunne ske ved, at personer over 18 år køber stærke drikke til personer under 18 år.

Forslagsstillerne henviser til, at kontrolproblemet stort set er identisk med reglen om, at det i restaurationer er forbudt at servere stærke drikke for personer under 18 år. Jeg finder ikke, at man til støtte for forslaget kan henvise til denne bestemmelse. Personalet i restaurationserne har bedre mulighed for og tid til at vurdere, om en person er under 18 år. Endvidere er der tale om to vidt forskellige formål: Det ene sted sælger man øl og spiritus ud af huset; i restaurationen har man salg til en person, som skal indtage det købte direkte på stedet. Endvidere driver restaurationserne deres virksomhed i henhold til alkoholbevilling, som vil kunne fratages dem ved en grov eller oftere gentagen forsømmelse.